

ærede Medlem ikke, at hvis man ikke havde Ekspropriationsretten, vilde man komme til at give en overordentlig høj Pris for et saadant Stykke Jord?

Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelse om, at han henviser Jyderne til Sjælland, maa selvfølgelig Jyderne nærmest om det. Jeg for mit Vedkommende vilde nødigt være med til at anvise Sjællands Ungdom at rejse til Jylland, Fyn eller andetsteds. Jeg vil have, at man skal skaffe saadanne Forhold til Veje for Ungdommen, at den kan blive, hvor den er. Jeg hørte nok, at det før blev sagt, at i Jylland var det ikke særlig vanskeligt at faa Jord. Det er meget muligt, og naar det er Tilfældet, er der heller ingen Grund for Jyderne til at rejse herover for at faa Jord.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) pointerede stærkt, at han vilde fastslaa det Princip med Hensyn til disse Reformere, som han saa tidt havde gjort gældende i denne Sag, at Jordejerne ikke alene skulde betale Foranstaltningerne, men hele Samfundet skulde gøre det, og han udtalte i den Forbindelse, at mit Standpunkt var nærmest et forvirret Standpunkt. Jeg maa i den Anledning gøre opmærksom paa, at det er ikke saa længe siden, at Lovforslaget om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje var til Behandling i Landstinget, og da gjorde Ordføreren for Venstre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om de periodiske Vurderinger, og hvad dertil hører, skulde vi nappes om, der vilde blive Kamp om det Spørgsmaal. Jeg sagde saa til det ærede Medlem, at jeg var ikke ukendt med, at man skulde strides derom, men jeg følte mig overbevist om, at det vilde blive mig, som sejrede, og ikke det ærede Medlem. Der er ikke gaaet saa lang Tid siden da, og nu er det ærede Medlem fra Ribe dog kommet saa langt, at han siger: Nu vil jeg gaa med til tre Vurderinger. Jeg antager, at han gaar saa langt, at han erklærer: Jeg accepterer de periodiske Vurderinger. Og det vilde ikke være saa underligt, om det ærede Medlem accepterede dem; for i Landbokommisjonen har ikke mindre end 3—4 Medlemmer af hans Parti accepteret dem.

Det ærede Medlem siger, at mit Standpunkt er forvirret paa dette Omraade, og han stiller noget op, som han maaske med en vis Ret kan kalde forvirret, men jeg ved ikke, hvornaar det ærede Medlem har hørt mig forfægte den Anskuelse, at jeg vilde sætte Priserne ned paa vore Varer for derigennem at sætte Priserne ned paa Jorden. Det ærede Medlem siger maaske til, at jeg ikke i saa høj Grad som det ærede Med-

lem har ønsket at hæve Priserne paa vore Produkter under Krigen, idet jeg har haft den bestemte Opfattelse, at det til syvende og sidst vilde hæve Jordpriserne, hvilket i høj Grad vilde forøge Vanskelighederne for det arbejdende Landbrug. Det vedkender jeg mig. Nej, man skal ikke gøre Jorden billig ved at sætte Vareprisen ned, men man skal heller ikke gøre den dyr ved paa kunstig Vis at sætte den op. Den eneste Maade, hvorpaa man kan gøre Jorden billigere, er naturligvis ved at lægge Skat paa den. Det er der selvfølgelig ikke Tale om i den Forbindelse. Men det er muligt, at et Forslag snart kommer frem paa Rigsdagen, som netop gaar ud paa at forøge Skatten paa Jorden for derved at medvirke til at gøre den billigere. Jeg ved, som sagt, ikke, hvornaar det ærede Medlem har hørt mig fremsætte den Bemærkning, at jeg vilde være med til at gøre Varerne billigere for derigennem at gøre Jorden billig. Man kan jo opstille noget saadant og saa kalde det forvirret, men naar det er opstillet hen i det blaa, kan man ikke anvende det i Diskussionen.

Der er ikke lang Betænkningstid for Rigsdagen med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det er min bestemte Opfattelse, at Tiden nu er inde, og at man inden længe vil finde hinanden, saa at man kan enes om i hvert Fald foreløbig at skabe nogenlunde rimelige Betingelser for, at Ungdommen kommer i Besiddelse af Jord paa Landet. Og jeg vil gerne give min Tilslutning til, hvad det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. O. Meyer) gjorde opmærksom paa, at her ikke alene er Tale om et økonomisk Spørgsmaal, men ogsaa i allerhøjeste Grad om et moralsk. Jeg tror, at hele Samfundet er vel tjent med, at den Ungdom, som fødes paa Landet, faar Lov til at blive derude paa saadanne Vilkaar, at den ikke foretrækker at rejse til Byerne.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) har endelig peget paa, at det drejer sig om mange Penge, og spurgt, hvor man faar dem fra, hvor Finansplanen er henne; og det ærede Medlem mente, at Loven skulde i hvert Fald virke i 5 Aar. Det ærede Medlem behøver ikke at forudsætte dette, thi hvis det ærede Medlem havde hørt, hvad jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet, vilde han have lagt Mærke til, at jeg antydede, at samtidig med at vi fremsætter et Forslag om Skat paa Jorden, bliver der sikkert ogsaa fremsat Forslag om en Værdistigningsskat; man vil saa vurdere den nøgne Jord, baade til Skat og til Afstaaelse, naar Almenvellet kræver det. Og lige saa snart